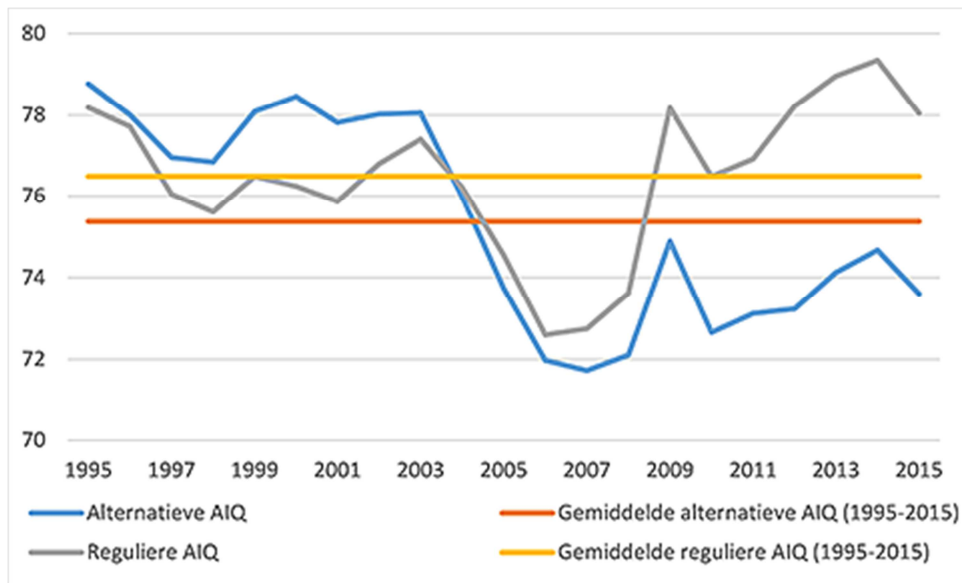

De Arbeidsinkomensquote

Bovenstaande grafiek is twee weken geleden gepubliceerd door De Nederlandsche Bank. De grafiek toont de ontwikkeling van de arbeidsinkomensquote (AIQ) van 1995 tot 2015. De AIQ geeft aan welk deel van het totale verdiende inkomen in een land naar de productiefactor arbeid gaat. Dit betekent dat als de AIQ 78% is, de factor arbeid 78% van de totale productie heeft verdiend en dat de overige productiefactoren (kapitaal, natuur en ondernemerschap) 22% hebben verdiend.

In het verleden is de AIQ wel hoger geweest. Dit betekent dat de macht van de arbeiders wat gedaald is. Ze hebben een minder groot deel van het inkomen naar zich toe weten te trekken.

Als je als ondernemer produceert (waarde toevoegt) zal je dat doen door de vier productiefactoren te combineren. Je hebt een bedrijf en dat bedrijf staat op een stuk grond (natuur). Je hebt geld geleend om halffabricaten te kunnen inkopen (kapitaal). Je neemt werknemers in dienst (arbeid) om waarde toe te voegen aan de ingekochte halffabricaten. De waarde die je vervolgens hebt toegevoegd (en ontvangen) gebruik je om de huur van je grond te betalen (pacht), je werknemers te betalen (loon), een vergoeding te betalen voor het geleende geld (rente) en de rest in je eigen zak te steken (winst).

Volgens de grafiek van DNB is het deel dat naar arbeid ging door de jaren heen zo'n 77% van de toegevoegde waarde geweest (reguliere AIQ). Volgens de alternatieve AIQ was dat zo'n 75%.

Een zelfstandige krijgt helemaal geen loon. Hij is eigen baas en zijn inkomsten bestaan uit de winst die hij maakt. Toch wordt zo'n zelfstandige voor een deel van zijn inkomsten wel opgenomen in de AIQ. Immers hij is eigenlijk een soort werknemer van zichzelf. Bij de berekening van de AIQ wordt daarom uitgegaan van het loon dat hij had kunnen verdienen (toegerekend loon; opofferingskosten). Dit toegerekende loon wordt meegeteld bij de berekening van de AIQ.

Bij de alternatieve AIQ ligt dit toegerekend loon wat lager.